

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200068
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Juraj Štorcel, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022200068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: KASA ZÁLOŽNÁ akciová spoločnosť, so sídlom Hradbová 5, 040 01 Košice, IČO: 36 204 081, zastúpený: JUDr. František Kočka, advokát, so sídlom Timonova 13, 040 01 Košice-mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky, so sídlom Štefanovičova 3, 810 05 Bratislava 15, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UNMS/04173/2021-211-016399/2021 zo dňa 08.11.2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Na základe metrologického dozoru bol Slovenským metrologickým inšpektorátom spísaný protokol P č. 1044/2020 o výsledku metrologického dozoru zo dňa 07.08.2020 (ďalej len „protokol“), vydaný v zmysle zákona č. 157/2018 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o metrológii“). Na základe protokolu správny súd uvádza, že dozorovanou prevádzkou bola prevádzka žalobcu v Malackách, pričom boli zistené nedostatky – porušenie § 16 ods. 2 písm. a) a e) zákona o metrológii. Protokol bol opravený podaním zo dňa 19.08.2020. Žalobca sa k protokolu vyjadril podaním zo dňa 25.08.2020, pričom mal za to, že žalobca sa porušenia § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii nedopustil.

2. Podaním zo dňa 21.06.2021 začal Slovenský metrologický inšpektorát správne konanie podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), a to za podozrenie z porušenia § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii. K začatiu správneho konania sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 24.06.2021.

3. Slovenský metrologický inšpektorát vydal rozhodnutie č. 222/2021/600-2541 zo dňa 09.08.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške XXX,XX eur za porušenie § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii, podľa ktorého používateľ určeného meradla je povinný používať určené meradlo, ak je jeho používanie ustanovené podľa § 11 a na účel merania podľa § 11 ods. 1 je druh určeného meradla ustanovený osobitným predpisom, ak osobitné predpisy neustanovujú inak; alebo ak Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky

rozhodnutím na základe odôvodnenej písomnej žiadosti používateľa meradla nepovolí používanie povinne kalibrovaného meradla alebo ostatného meradla na účel merania podľa § 11 ods. 1, pretože v deň metrologického dozoru 07.08.2020 na prevádzke ZÁLOŽŇA KASA ZÁLOŽNÁ, Záhorácka 47, Malacky, pri meraní, ktoré súvisí s platbami – pri predaji drahých kovov na hmotnosť a podľa osobitného predpisu nepoužíval určené meradlo (na meranie hmotnosti) na účel použitia podľa § 11 ods. 1 zákona o metrologii.

4. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 25.08.2021 (ďalej len „odvolanie“), pričom mal za to, že orgán verejnej správy nezistil presne a úplne skutočný stav veci, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, prvostupňové rozhodnutie je nepreskúmateľné a konanie, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia nerešpektovalo základné zásady správneho konania.

5. Na podklade podaného odvolania vydal žalovaný rozhodnutie č. UNMS/04173/2021-211-016399/2021 zo dňa 08.11.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie v časti uloženej pokuty, ktorú zmenil na sumu vo výške XXX,XX eur, pričom ostatné časti prvostupňového rozhodnutia zostali nezmenené.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

6. Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 21.01.2022 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia a ich zrušenia.

7. Žalobca namietol, že orgány verejnej správy nedostatočne zistili skutkový stav a vec nesprávne právne posúdili, keď žalobca v dozorovanej prevádzke v čase vykonania metrologického dozoru 07.08.2020 a ani predtým, a ani potom nevykonával predaj drahých kovov (ani zo zlatého kovu) na hmotnosť a ani žiadne merania súvisiace s platbami pri predaji drahých kovov na hmotnosť, a teda povinnosť užívať určené meradlo žalobcovi nevyplývala zo zákona č. 94/2013 Z. z. o puncovníctve a skúšaní drahých kovov (puncový zákon) a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „puncový zákon“), zo zákona o metrologii a ani z iných právnych predpisov. Žalobca uviedol, že v prevádzke ani pred kontrolou a ani po nej nevykonával priamy predaj výrobkov z drahých kovov spotrebiteľom, pričom nemal a ani nemá postavenie výrobcu a ani obchodníka s drahými kovmi podľa puncového zákona, keď výrobky z drahých kovov nekupoval ani nepredával. Žalobca vykonával podnikanie v predmete činnosti záložňa.

8. Žalobca uviedol, že podstata činnosti záložne, ktorú žalobca vykonával a vykonáva v predmetnej prevádzke v žiadnom prípade nespočíva v nákupe a ani predaji drahých kovov. Ďalej žalobca poukázal na podstatu činnosti záložne, a preto nebol povinný vykonávať v prevádzke žiadne merania, ktoré by súviseli s platbami.

9. Žalobca vyjadril nesúhlas so závermi žalovaného, podľa ktorého žalobca má zapísané aj iné predmety podnikania, o. i. aj v predmete podnikania maloobchod s použitým tovarom, pretože žalobca má zapísaných viac ako 30 predmetov podnikania, pričom nie všetky vykonáva a nie vo všetkých prevádzkach. Podľa žalobcu je z hľadiska kontrolných a dozorových orgánov rozhodujúce, ktoré predmety skutočne v danej prevádzke podnikateľ vykonáva a len tieto je možné kontrolovať a dozorovať.

10. Žalobca mal za to, že závery orgánov verejnej správy odporujú právnym predpisom, obsahu uzatváraných záložných zmlúv a zmlúv o postúpení pohľadávok, ako aj samotnej podstate činnosti záložne. Rozhodnutia podľa žalobcu vychádzajú z nedostatočného zistenia skutočného stavu veci, sú v rozpore so zákonom, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej aplikácie puncového zákona a zákona o metrologii a odôvodnenia sú nesprávne a nedostatočné.

11. Ďalej žalobca odkázal na záznamy z kontrol, kedy neboli zistené porušenia puncového zákona. Žalobca namietol, že žalovaný v prípade, ak kontrolovali dodržiavanie puncového zákona, prekročili svoju právomoc.

12. Žalobca namietol, že orgány verejnej správy neskúmali podmienky, nevyhnutné pre vyvodenie zodpovednosti žalobcu za správny delikt, vrátane zodpovednosti za porušenie § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii. Žalobca namietol, že žalobca nebol s odkazom na § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) predvolaný na ústne pojednávanie a toto sa ani nekonalo. Uvedeným spôsobom došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy.

13. Žalobca ďalej namietol, že výrok rozhodnutia o uložení pokuty neobsahuje odkaz na konkrétne ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o metrológii, ktoré mal žalobca údajne porušiť. Nedostatok spočívajúci v absencii odkazu na všetky ustanovenia právneho predpisu, ktorý mal žalobca porušiť, podľa jeho názoru sám o sebe spôsobuje nepreskúmateľnosť a zmätočnosť výrokovej časti rozhodnutí a je dôvodom na zrušenie. Žalobca namietol aj nedostatočné odôvodnenie napadnutých rozhodnutí.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

14. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 16.08.2022, pričom zotrval na tom, že žalobca bol v súlade s požiadavkou platnej legislatívy povinný vybaviť svoju prevádzku určeným meradlom, pretože podľa § 33 ods. 3 a 4 puncového zákona pri určovaní hmotnosti drahých kovov alebo tovaru musia výrobcovia a obchodníci používať určené meradlá podľa zákona o metrológii. Podľa puncového zákona tak bolo povinnosťou žalobcu určovať hmotnosť drahých kovov alebo tovarov určenými meradlami. Z administratívneho spisu bolo podľa žalovaného za jednoznačne preukázané, že žalobca v deň metrologického dozoru na svojej prevádzke aktívne ponúkal na predaj výrobky zo zlatého kovu (prívesky), ktorých hmotnosť bola nižšia ako 0,4g, teda pod minimálnu váživosť používaného určeného meradla, pričom žalobca používal váhy s neautomatickou činnosťou triedy presnosti II s váživosťou od 0,4g do 150 g, t. j. nepoužíval overené určené meradlo s požadovanou minimálnou váživosťou na meranie hmotnosti predávaných výrobkov zo zlatého kovu s hmotnosťou nižšou ako 0,4g.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca vykonáva podnikanie aj v predmete podnikania maloobchod s použitým tovarom, čo dokazuje aj fotodokumentácie v spise, pričom žalobca má priamo nad vstupom do prevádzky umiestnenú tabuľu s logom žalobcu a textom – „ZÁLOŽŇA-PREDAJ ŠPERKOV A ELEKTRONIKY“. K námietke žalobcu ohľadom predmetov podnikania žalovaný uviedol, že predmetom dozoru bola kontrola dodržiavania povinností žalobcu ako používateľa určeného meradla podľa § 52 ods. 1 písm. b) zákona o metrológii, pričom žalobca aktívne ponúkal na predaj výrobky zo zlatého kovu. Ďalej odkázal na § 11 zákona o metrológii. Ďalej poukázal na svoju argumentáciu vo vzťahu k výkonu záložného práva.

16. Ďalej žalovaný odkázal na to, že zákon o priestupkoch sa aplikuje len pri blokovom konaní. Žalovaný uviedol, že správne delikty uvedené v § 55 ods. 1 zákona o metrológii sú založené na objektívnej zodpovednosti bez možnosti liberácie. K nenariadeniu ústneho pojednávania uviedol, že je na úvahe správneho orgánu, či ho nariadi. K rozhodnutiam žalovaný uviedol, že rozhodnutia obsahujú všetky náležitosti a sú riadne odôvodnené. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

17. Žalobca zaslal repliku zo dňa 13.09.2022, pričom zotrval na svojej žalobnej argumentácii. Žalovaný zaslal dupliku zo dňa 01.07.2024 a taktiež zotrval na svojej argumentácii. Žalobca následne zaslal vyjadrenie zo dňa 17.07.2024.

18. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

19. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa

predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-1S/12/2022.

20. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby, ako aj z hľadísk uvedených v § 195 písm. a) až e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), keďže žaloba je správnu žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a s odkazom na § 190 SSP žalobu zamietol.

21. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 23.07.2025, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

22. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

23. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona o metrológii, o zaradení meradla do skupiny určených meradiel rozhoduje účel jeho použitia a používanie a) pri meraní, ktoré súvisí s platbami, b) pri ochrane zdravia, bezpečnosti, majetku alebo životného prostredia, c) pri príprave spotrebiteľského balenia, d) v inej oblasti verejného života, kde môžu vzniknúť konfliktné záujmy na výsledku merania alebo kde nesprávny výsledok merania môže poškodiť záujmy fyzickej osoby, právnickej osoby alebo verejnosti, alebo e) pri meraniach, ak tak ustanovujú osobitné predpisy.

25. Podľa § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii, používateľ určeného meradla je povinný používať určené meradlo, ak je jeho používanie ustanovené podľa § 11 a na účel merania podľa § 11 ods. 1 je druh určeného meradla ustanovený osobitným predpisom, ak osobitné predpisy neustanovujú inak; alebo ak úrad rozhodnutím na základe odôvodnenej písomnej žiadosti používateľa meradla nepovolí používanie povinne kalibrovaného meradla alebo ostatného meradla na účel merania podľa § 11 ods. 1.

26. Podľa § 55 ods. 1 písm. c) zákona o metrológii, inšpektorát uloží pokutu od 200 eur do 10 000 eur tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že nepoužíva určené meradlo alebo opomenie používať určené meradlo pri meraniach na účel podľa § 11 ods. 1.

27. Úlohou správneho súdu bolo, na podklade žalobných bodov, ako aj s prihliadnutím na zásady správneho trestania, preskúmať napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie a posúdiť, či si orgány verejnej správy zabezpečili dostatok dôkazov, na podklade ktorých uložili žalobcovi pokutu, či sú napadnuté rozhodnutia preskúmateľné a či orgány verejnej správy postupovali v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

K námietke žalobcu, že orgány verejnej správy nedostatočne zistili skutkový stav

28. Žalobca v žalobe namietol, že orgány verejnej správy nedostatočne zistili skutkový stav veci, pretože žalobca v dozorovanej prevádzke v čase vykonania metrologického dozoru dňa 07.08.2020 a ani predtým a potom nevykonával predaj drahých kovov na hmotnosť a ani žiadne merania súvisiace s platbami pri predaji drahých kovov na hmotnosť. Správny súd po preskúmaní administratívneho spisu danú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

29. Vychádzajúc z administratívneho spisu správny súd uvádza, že v protokole sú zdokumentované a zachytené závery metrologického dozoru, ktorý sa vykonal dňa 07.08.2020 na pobočke žalobcu v Malackách. Ako vyplýva z protokolu, ktorý obsahuje fotodokumentáciu, sú tu zachytené nasledujúce skutočnosti:

- fotografia názvu pobočky, pričom pod názvom „ZÁLOŽŇA“ sa nachádza dovetok predaj šperkov a elektroniky;
- fotografie drahých kovov (cennosti sú zachytené na 3 stranách), pričom sú zaznamenané viaceré cennosti, ktoré žalobca na danej pobočke ponúkal na predaj, spolu s cenami k jednotlivým cennostiam;
- v rámci protokolu bolo kontrolórmí zachytené (aj s odkazom na vyhotovenú fotodokumentáciu), že žalobca v čase metrologického dozoru na svojej prevádzke v Malackých aktívne ponúkal na predaj výrobky zo zlatého kovu (privesky), ktorých hmotnosť bola nižšia ako 0,4 g, teda pod minimálnu váživosť používaných určených meradiel, ktoré boli taktiež zachytené na fotodokumentácii,
- v rámci protokolu bolo kontrolórmí zachytené, že na kontrolovanej prevádzke sa nenachádzali žiadne iné overené určené meradlá – váhy s neautomatickou činnosťou tr. presnosti I. alebo II., ako to, ktoré je uvedené v protokole.

30. Na podklade vyššie uvedených a v protokole riadne zachytených skutočností tak nemožno prisvedčiť žalobnej námietke žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave. Orgány verejnej správy skutkový stav riadne zistili, tento zdokumentovali, pričom žalobca toto zistenie popieral len všeobecnými tvrdeniami o tom, že „žalobca v dozorovanej prevádzke v čase vykonania metrologického dozoru dňa 07.08.2020 a ani predtým a potom nevykonával predaj drahých kovov na hmotnosť a ani žiadne merania súvisiace s platbami pri predaji drahých kovov na hmotnosť“, pričom však na podporu svojej argumentácie nepredložil žiadne relevantné skutočnosti.

K námietke žalobcu, že v predmetnej prevádzke vykonával podnikanie v predmete činnosti záložne

31. Žalobca ďalej namietol, že v predmetnej prevádzke vykonával podnikanie v predmete činnosti záložne, pričom podstata tejto činnosti nespočíva v nákupe a ani v predaji drahých kovov. Žalobca ďalej poukázal na podstatu činnosti záložne, ktorá spočíva v poskytnutí peňažnej hotovosti (pôžičky), ktorú sa klient zaviazuje záložni v dohodnutej lehote splatnosti vrátiť, pričom na zabezpečenie tohto záväzku záložca odovzdá záložni ako záložnému veriteľovi použitú hnuiteľnú vec (záloh), ku ktorej sa zriadi záložné právo. Záložný veriteľ sa však nestáva vlastníkom použitej veci. Ďalej uviedol, že je nesprávne tvrdenie orgánov verejnej správy, podľa ktorých žalobca vykonával na dozorovanej prevádzke aj podnikateľskú činnosť v predmete podnikania maloobchod s použitým tovarom, čo malo vyplývať aj z obchodného registra žalobcu – žalobca uviedol, že v obchodnom registri má zapísaných viac ako 30 predmetov podnikania, pričom nie všetky vykonáva a z hľadiska kontrolných a dozorných orgánov je podľa žalobcu rozhodujúce, ktoré predmety skutočne v danej prevádzke podnikateľ vykonáva a len tieto je možné kontrolovať a dozorovať.

32. Uvedenú žalobnú námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Aj keď možno so žalobcom súhlasiť v podstate činnosti záložne (ako aj vo vzťahu k vzniku záložného práva k zálohu), závery žalovaného ohľadom vykonávania činnosti v predmete podnikania maloobchod s použitým tovarom sú logické. V administratívnom spise sa nachádza výpis z obchodného registra žalobcu, pričom žalobca mal zapísaný aj predmet podnikania – maloobchod s použitým tovarom, pričom k danému predmetu podnikania bola uvedená aj prevádzka, na ktorej sa vykonáva, a to prevádzka Malacky. Je preto nedôvodná obrana žalobcu, že tento predmet podnikania nevykonáva – v čase kontroly tento predmet podnikania žalobca zapísaný mal, pričom fotodokumentácia, zachytená v administratívnom spise, potvrdzovala, že žalobca na prevádzke v Malackách (ktorej názov bol s dodatkom – predaj šperkov a elektroniky) ponúkal na predaj výrobky zo zlatého kovu (zlaté retiazky). Na dané účely je tak argumentácia žalobcu ohľadom charakteru záložne irelevantná. To, že žalobca vykonával majoritne podnikateľskú činnosť v predmete podnikania záložne, nezbavuje žalobcu zodpovednosti za to, že v danom čase mal zapísané aj iné predmety podnikania, v rámci ktorých vykonával aj predaj výrobkov zo zlatého kovu, čo bolo dostatočne zachytené.

K námietke žalobcu, že žalobca vykonáva činnosti záložne od roku 2001, pričom boli vykonané viaceré kontroly, bez zistenia porušenia povinnosti

33. Žalobca ďalej namietol, že boli u neho vykonané v minulosti kontroly, a to bez zistenia porušenia povinnosti. Tu správny súd poukazuje na to, že nie je vylúčené, aby v ďalších konaniach boli zachytené nedostatky. Námietka žalobcu, že pri predchádzajúcej kontrole neboli zistené porušenia, je tak právne bezvýznamná, keďže uvedená skutočnosť nevylučuje, že pri opakovanej alebo dôslednejšej kontrole

môžu byť zistené nedostatky, ktoré sú dôvodom na uloženie pokuty (k tomu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ/12/00 zo dňa 16.06.2020).

K námietke žalobcu, že orgány verejnej správy mali postupovať podľa zákona o priestupkoch

34. Žalobca uviedol, že aj keď zákon o metrológii neobsahuje hmotnoprávnu a ani procesnoprávnu úpravu postihovania za správne delikty, sú orgány verejnej správy povinné na základe analógie legis postupovať podľa zákona o priestupkoch a v súlade s trestnoprávnymi zásadami. V prospech aplikácie zákona o priestupkoch svedčí aj znenie poznámky pod čiarou k § 55 ods. 7 zákona o metrológii, ktorá odkazuje na použitie zákona o priestupkoch. Splnenie uvedeného orgány verejnej správy neskúmali, vrátane zodpovednosti za porušenie § 16 ods. 2 písm. a) zákona o metrológii. Žalobca poukázal na § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch a § 21 ods. 1 správneho poriadku, a mal za to, že žiadne ústne pojednávanie ohľadom správneho deliktu nebolo nariadené, nevykonalo sa, a preto došlo k odňatiu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Danú námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

35. Správny súd súhlasí so žalobcom, že v prípade správneho trestania sú orgány verejnej správy povinné aplikovať aj trestnoprávne zásady. Správny súd uvádza, že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb – podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto potrebné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnoprávných normách nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť. Po preskúmaní administratívneho spisu však správny súd nevzhladol žiadne pochybenie zo strany orgánov verejnej správy. Žalobcovi boli poskytnuté všetky záruky a práva, ktoré sa viažu k správnomu trestaniu.

36. V prípade, ak však žalobca odkazuje na aplikáciu zákona o priestupkoch, tak táto argumentácia je nesprávna. Zákon o metrológii naozaj v § 55 ods. 7 zákona o metrológii odkazuje na aplikáciu zákona o priestupkoch, avšak to len v časti tzv. blokového konania, pričom vo vzťahu k žalobcovi blokované konanie vedené nebolo. Tu správny súd odkazuje na § 58 ods. 1, ktorý stanovuje, že na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní – správny poriadok, pričom aplikácia správneho poriadku nie je na konanie o sankciách vylúčená.

37. Ak žalobca odkazuje na § 21 ods. 1 správneho poriadku, a na nariadenie ústneho pojednávania, tak tu správny súd odkazuje na už ustálenú judikatúru, ktorá uvádza, že nariadenie ústneho pojednávania správnymi orgánmi vo veciach správnych deliktov a iných správnych deliktov je len fakultatívne. V zmysle správneho poriadku je nariadenie ústneho pojednávania ponechané na správnej úvahe správneho orgánu a jeho správna úvaha závisí od skutkových okolností v danej veci. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že zákon o priestupkoch upravil inštitút ústneho pojednávania v priestupkových veciach kogentným spôsobom (k tomu pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.12.2017). Ak orgány verejnej správy mali za to, že si počas konania zaobstarali dostatok dôkazov na vydanie rozhodnutie a nepovažovali za potrebné nariadiť ústne pojednávanie, nepochybili, a preto nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

K námietke žalobcu ohľadom nedostatku spočívajúcom v absencii odkazu na všetky ustanovenia právneho predpisu, ktorý mal žalobca porušiť

38. Žalobca uviedol, že vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia sa uvádza, že žalobca údajne porušil § 16 ods. 2 zákona o metrológii tým, že nepoužil určené meradlo podľa § 11 ods. 1 zákona o metrológii. Žalobca však mal za to, že § 11 ods. 1 zákona o metrológii obsahuje viaceré alinei protiprávneho konania a výroková časť rozhodnutia tak neobsahuje odkaz na konkrétne ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o metrológii, ktoré mal žalobca porušiť, čo samo o sebe spôsobuje nepreskúmateľnosť a zmätočnosť výrokovej časti.

39. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia správny súd súhlasí so žalobcom, že toto rozhodnutie neobsahuje odkaz na konkrétne písmeno § 11 ods. 1 zákona o metrológii, ktoré mal žalobca porušiť, avšak vo výroku je jednoznačne špecifikovaný skutok nasledovne: „nakoľko v deň metrologického dozoru 07.08.2020 na prevádzke ZÁLOŽŇA KASA ZÁLOŽŇÁ, Záhorácka 47, Malacky, pri meraní, ktoré súvisí s platbami – pri predaji drahých kovov na hmotnosť...“, a preto je nepochybné, že sa jedná o odkaz na § 11 ods. 1 písm. a) zákona o metrológii. Teda je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, o ktoré

porušenie § 11 ods. 1 zákona o metrológii sa jedná, pričom prvostupňový orgán dostatočne a presne označil ustanovenia, ktoré žalobca porušil.

40. Vo vzťahu k danému správny súd uvádza, že nie každé formálne pochybenie má za následok nezákonnosť rozhodnutia. O uvedenom svedčí aj ustálená súdna prax, ktorá konštantne judikuje, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (k tomu pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-02/02 zo dňa 17.12.2002 alebo aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sfk/136/2022 zo dňa 23.11.2023). V danej súvislosti správny súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 103/2011, v zmysle ktorého je neúčelné a nehospodárne formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania.

K námietke žalobcu ohľadom nedostatočného, nepreskúmateľného a nepresvedčivého odôvodnenia napadnutých rozhodnutí.

41. Žalobca v žalobe namietol, že orgány verejnej správy sa nevenovali jeho argumentom, a preto sú odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nedostatočné. Správne orgány nepostupovali podľa žalobcu v úzkej súčinnosti so žalobcom. Danú námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Okrem toho, že daná námietka bola koncipovaná všeobecne, po súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí správny súd uvádza, že je z nich jednoznačne zrejmé, aké porušenie povinností sa žalobcovi kládlo za vinu, aké dôkazy boli produkované a ako sa orgány verejnej správy vysporiadali s námietkami žalobcu. Z pohľadu správneho súdu tak správne orgány dostatočne odôvodnili, prečo ukladajú sankciu a súčasne dostatočne odôvodnili aj jej výšku.

Záverom

42. Správny súd následne posudzoval, či v konaní pred orgánom verejnej správy nedošlo k niektorej z vád vymedzených v § 195 písm. a) až e) SSP, pričom správny súd konštatuje, že nezistil ani niektorú z týchto vád, ktoré by odôvodňovali postupovať v zmysle § 196 SSP a následne by mohli viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov správny súd nevyhovel žalobe a túto podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

43. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

44. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 493e SSP a v spojení s § 145 ods. 2 písm. c) SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).